

ALLAH'ın kalplere yazdığı

Şiirin adıdır AŞK

Önsöz

Bu kitap „Bir‘den Bir’e“ gönlüme, aklıma ve fikrime düşürülen kelimelerin, duyguların ve düşüncelerin birer cevher, birer maden gibi, gönül ocağında harlanarak can bulan ve herbirinde değişik duygu ve hallerin sır sır gizlendiği, şiirleri içermektedir. Şiirlerde çok değişik temalar işlenmekle beraber, genel itibariyle, bir bütünün kaybolan diğer yarısını arama çabası, diğer yarısına olan özlemi sevdası ve İlahi aşk anlatılmaktadır. Her şeyin ‚BİR‘den gelip ‚BİR‘e döndüğü gerçeği üzerinden hareketle kitaba bu ad verilmiştir. İçimde her vakit eksikliğini hissettiğim fakat ne olduğu hususunda tam bir kanaate varamadığım, kendimi sürekli tamamlamak üzere, aradığım ve sevdasını çektiğim, bir bilinmez ve ulaşılmazın peşindeyim. Bu durumu izah etmek her ne kadar kolay olmasa da, bu ruh halini mutlaka sizler de zaman zaman hissetmiş ve yaşamışsınızdır. Bu yüzden inanıyorum ki herkes şiirlerde mutlaka kendisinden birşeyler bulacak ve yeni bir bakış açısına da şahitlik edecektir. Gönlümüzle gönlünüze dokunabilme ümidi ile....

DOGANAY ALİ

İÇİMDEKİLER

Bir meydan ki, akıl akıla karşı
Dost ile düşman iç içe saklı
Cenk eder fikirler, fikire karşı
Kafamın içinde kafalar mı var

Dünya bir resim, büyüler aklı
Bakarken gördüğüm aslından farklı
Renkleri seçerken benden meraklı
Gözümün içinden bakanlar mı var

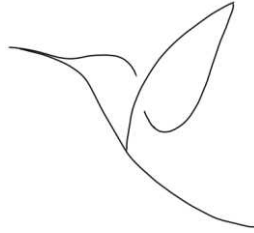
Düşündüm, silinen aklımı buldum
Toparlayıp diyecek, kelime kurdum
Söylediğim kelimeyi ben başka duydum
Ağzımın içinde konuşanlar mı var

Nisyana uğramış, harabe akıl
Taşlanmış günahlar, her taraf çakıl
Beynimde bir ses kalabalığı
Duyulmayan sesleri, duyanlar mı var

İlham ile gelirken, bir dizi fikir
Kalp kendiliğinden çekiyor zikir
İradem nerede ben neredeyim
Adıma verilen kararlar mı var

Baktım ki etrafıma şeffaf bir kafes
Dışı koca bir boşluk, içinde nefes
Gönlüm her daim uçmaya heves
Tılsımlı kapıları açamıyorum

Bir kanadım göğe bakar, biri de yere
Biri toprağa hasret, diğeri yele
Uçmak için hamle yaptım kaç kere
Ne kadar çırpınsam da uçamıyorum

EKSİK KALDI BİR YANIM

Eksik kaldı bir yarım, bir yanım yarım
Arıyorum bir yarımı bulamıyorum
Sanki bedenimde kayboldu canım
Kendimi bedenimde bulamıyorum

Bin defa dünyaya kalbim kırıldı
Şu koca cihan da ruhum daraldı
Sanki zindan içinde güneş karardı
Umutlarda ışığı bulamıyorum

Tüm gönül alanlar bana darıldı
Akıl hüznün içinde kalbe sarıldı
Kalbim paramparça oldu yarıldı
Umut enkaz altında bulamıyorum

Vuslatım ırakta ben varamadım
Tenim engel oldu hiç saramadım
Demirden kızgındı yürekte hasret
İçimde ki acıyı ağlayamadım

Bir yanım Nuh ile gemide kaldı
Bir yanım Yusuf ile kuyuya düştü
Boş kalan yanıma baykuş üşüştü
Gülleri öpüpte koklayamadım

İşte halim, sustu dilim.

Laf şimdi bana muhtaç,

bense sana.....!

HİÇ BAHAR GÖRMEDİ ÖMRÜM

Biraz eksik biraz fazla
Geçti gitti hayat hızla
Bir sonbahar bir de kışla
Hiç bahar görmedi ömrüm

Ne kırmızı güller gördüm
Ne de kokuların sürdüm
Kardelenlerle büyüdüm
Buzdan soğuk geçti ömrüm

Bastığım yer karla dolmuş
Yerler gökler beyaz olmuş
Gözlerimde renkler solmuş
Siyah beyaz geçti ömrüm

Yollar gibi kıvrım kıvrım
Hep dengesiz oldu tavrım
Savrulan bir yaprak gibi
Tufanlarda geçti ömrüm

Umut uzak yürür benden
Hoşlanmazmış soğuk tenden
Bana bu cefayı edenden
Dilenerek geçti ömrüm

Rızkınızı yiyebileceğiniz kadar isteyin,
çöpe atabileceğiniz kadar değil.

Duygu yolunun
son umut çıkmazında bile,
seni bekliyor olabileceği ile alakalı
en ufak bir şüphe dâhi varsa içinde,
senin için kaygılanmaktan
başka bir şey gelmiyor elimden.

DEPREM

Nerede o şenşakrak insanlar hani
Bir daha anladım ki şu dünya fâni
Bir musibet gelirdе çatarya hani
Kalbimi sarmaya ilacın var mı

Bir anda ansızın geceden geldi
Bir baştan bir başa toprağı deldi
Bebelerin üstüne betonu serdi
Yürekleri soğutmaya ilacın var mı

Görenlerin aklını başından aldı
Analar, babalar , bacılar kaldı
Milletin içinde acılar kaldı
Yüreklerin acısına ilacın var mı

Dünyanın her yerinden gönüllü vardı
Enkazdan canlı canlı insan çıkardı
İrkçılığın yerini insanlık aldı
Kine nefrete ilacın var mı

On binlerce insanı bir anda aldı
Geriye yüzbinler yaralı kaldı
Kimsede isyan yok, hep iman vardı
Hüzün çöken yüzlere ilacın var mı

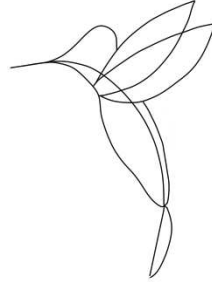
Tüm millet hep birden tek yürek oldu
Dünyanın her yerinden yurduma doldu
Bir anda umutsuzluk bitti kayboldu
Taşlaşmış kalplere ilacın var mı

Bir nene sırtında ki yorganı verdi
Parası olmayan mesini verdi
Dua dua müslümanlar sesini verdi
Nefrete, fitneye ilacın var mı

Üç beş mahluk da vardı yardımı çaldı
İnsanlar aç susuz sokakta kaldı
Yolları kesenler, yağma yapanlar
Vicdansız kalplere ilacın var mı

Ey gafil görmez misin !

Ölüm ile aldığını düş ile geri verir.
Seni bu kadar seven Rab'bin,
kıymetini bilmez misin.

YOL

Davet ağır, kulak sağırđı
Gönül küstü, mantık dağıldı
Gece gündüze ağırđı
Su ile ateş sönmedi

Zaman dünü saydı geçti
Gönlüm gelecekden geçti
Yarın düne geri döndü
Hayat bir dakika etmedi

Olunmazdı oldurdular
Günah ile doldurdular
Gönülleri öldürdüler
Sevgiden eser kalmadı

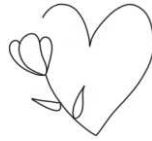
Gelip dolar daralanlar
Gönül almaz, dar alanlar
Sığmayıp geri kalanlar
Bir mecnun bile etmedi

Bir han idi geldik geçtik
Kendimize bir yol seçtik
Dünya için candan geçtik
Dünya beş kuruş etmedi

Ne seni unutacak kadar vefasızım
Ne de hatırlayacak kadar cefakar
Sevemedik birbirimizi hatırlar kadar

Hayat sana kaldı ve zaman bana
Bilemiyorum, ey sevgili söyle bana

Ben zamanla can bulurken
Sen yaşarken öldün mü hiç

YANINA GELDİM

Ayazlarda donup, yanına geldim
Gül yaprağı gibi dökme yüzümü
Tükettim gelmeden onca sözümü
Mânasız kelimelere bağlama beni

Kendimden bihaber tükendi ömrüm
Sensizliğin yokluğuna doldurma beni
Bir kıymeti olmayan toz tanesi say
Eteğinin püskülünden üfleme beni

Hep nefsiye yenilen, aklıma küstüm
Vicdan meydanında mağlup eyleme
Ben Gönül kapısını dünyaya açtım
Sen, senden gayrısına mekan eyleme

Bir ayazla kopardılar dalımdan beni
Divaneyim göklerde, koştuktan beri
Konana dek eşliğinin bir kenarına
Savrulan yaprağımı yelsiz eyleme

Aşk ile mayalanmış şarap dan içtim
Büyülü resimlerle kendimden geçtim
Sarhoş oldum dergahına gelmedim
Gönül koyup rızandan mahrum eyleme

*B*ana beni sorup ne yorarsın ey yar,
benim senden başka bir bildiğim mi var.

SÖZÜM BANA

Tasalanma sakın, derdin dünya mı senin
Dökülse de yollara senle gelen bedenin
Basma sakın üstüne yere düşen gölgenin
Gölge secde ederken, ayakta mı bedenin

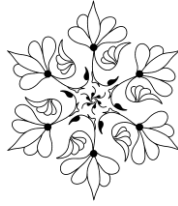
Düşülür mü peşine, yaşarken ölmeyenin
Kurban gerektiğin de, bedeni vermeyenin
Ruhun ile dim dik dur, sakın tutma elini
Tartıda karşılığı, beş kuruş etmeyenin

Dürüstlükten öte, yoktur sermayen, malın
Dolandırmadan sözü, söyle düm düz ve yalın
Ölmekten korkanlara, versen canını, salsan
Secdelerde dirilip onlara korku salsan

Dik dur, heybetli ruhun, korkakları korkutsun
Korkaklar seni görüp, hak yoluna yürüsün
Doksan dokuz ismini, sağ el tesbih çekerken
Sol eli çeken nefsin, varsın ayak sürüsün

Kırılıyor göklere dayanan merdivenin
Tutup tutup çekiyor, bırakmıyor bedenin
En büyük engelinmiş ruha giydiğin tenin
Yetmez mi kapılarda elli yıl beklediğin

Insanı iki Şey ile sınırlar.
Biri toprak, biri hava.
İnsana toprak derler.
Sonra ikisini alt üst edip
öyle bakarlar.

Rızık herkese eşitti,
onu insanlar böldü.
İşte o an, insanlık tokluktan
tüm mahlukat yokluktan öldü.

İNSAN

Alem yalan bilmez idi, bana geldiler
Tatsız bir meyve ile aklım çeldiler
Uydurup tüm alemde o ilk yalanı
Cennetinden beni ırak ettiler

Tenimi, kaderimi, bahtımı
Kıskandılar süslediğin tahtımı
Nefis ile anlaşmamı ahdımı
Dünya denen bir yosmaya sattılar

Zehir döküp ateş kokan terime
Yanağımdan, dil ucuma aktılar
Alt üst edip ferasetli aklımı
Dilimden dökülen söze baktılar

Cemalime çifte zümrüt ekledin
Alemleri içlerine gizledin
Gönül ile görülmeyi bekledin
Gözlerime renk, renk perde taktılar

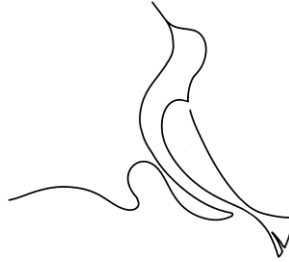
Kaderimin örüldüğü sır günü gibi
Bakıyorum gökyüzüne, görünmez dibi
Niyetime bağlanan kader ipliği
Senin ipliğinden çözüp attılar

Hayatımı, bedenimi, özümü
Kopyalayıp yüzlerine yüzümü
Büyüleyip aynalarda gözümü
Ben görünüp, beni benden çaldılar

Eller gökyüzüne açıldıysa,
ya gönül buruktur,
ya da kalp kırık.
O vakit dil susar,
hâlden anlayanla,
hâl konuşur.

RUH' dan BEDEN' e

Sonsuzluk vadiyle yarattı beni
Sana bir gün, kalmaya geldim
Nefes diye çektiğin bir şerbet varmış
Bir soluk da ben içmeye geldim

Kanatlarımı kırdım, teninle sardım
Ayağınla yere basmaya geldim
Toprağa serptiğin onca tohumdan
Bir lezzet de ben tatmaya geldim

Misafirim hor görme hata edersem
Nefsin ile günahı tatmaya geldim
Ruhum rüyalarında dolana dursun
Ben senin koynunda yatmaya geldim

Aynalarda göremedim baktım kendime
Elbiseni bir günlük giymeye geldim
Aynada bakarak senin yüzüne
Neye benzediğimi görmeye geldim

Rahatsızlık verdiysem özür dilerim
Giderken gönlünü almaya geldim
Ardımdan hakkını bana helal et
Yanağından bir buse almaya geldim

Bir

hançerin göğüse saplanması gibiydi bakışın.

Ne ölecek kadar yara açtın,
ne de kaçmaya fırsat verdin.
Sen vurdun, ben vurulduysam,
avımı geride, kanlar içinde koma bari.

